

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) N. Costin
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Denis Terioșchin în interesele lui Porumbescu Gheorghe,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Porumbescu Gheorghe împotriva Societății de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii Belicenco Denis și Compania de Asigurare „Moldova- Astrovaz” privind încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, casată hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2017 și pronunțată o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 20 decembrie 2013, Porumbescu Gheorghe s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva Societății de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii Belicenco Denis și Compania de Asigurare „Moldova- Astrovaz” solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 79 336,54 lei cu titlu de despăgubire de asigurare.

În motivarea acțiunii a relatat că la 18 ianuarie 2012, a încheiat cu Societatea de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni contractul nr.2012 de asigurare facultativă a autovehiculelor, echipamentului suplimentar, șoferului și pasagerilor de accidente. Obiect al asigurării a fost automobilul de model „Mercedes ML 270 CDI”, cu numărul de înmatriculare COP 929.

Potrivit prevederilor contractuale, Porumbescu Gheorghe s-a obligat să plătească prima de asigurare, iar Societatea de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, după apariția cazurilor de asigurare, să achite despăgubirea de asigurare, în baza contractului încheiat.

După încheierea contractului, reclamantului i-a fost eliberată polița de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. AV074, pentru perioada de asigurare 19 ianuarie 2012- 18 ianuarie 2013.

Reclamantul menționează că la 03 aprilie 2012, a fost avut loc accidentul rutier, cu implicarea automobilul de model „Ford Courier” cu numărul de înmatriculare CMB 824,

condus de Belicenco Denis și a automobilul de model „Mercedes ML 270 CDI”, cu numărul de înmatriculare COP 929, condus de Porumbescu Gheorghe. Vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut șoferul automobilul de model „Ford Courier” cu numărul de înmatriculare CMB 824, Belicenco Denis.

Răspunderea pentru pagubele produse, a fost asigurată de Compania de Asigurare „Moldova-Astrovaz”.

Porumbescu Gheorghe susține că în urma impactului, automobilul acestuia de model „Mercedes ML 270 CDI” cu numărul de înmatriculare COP 929 a fost deteriorat și nu a fost reparat foarte mult timp de către compania de asigurare. Ultima a ignorat obligația asumată în pct. 5.2.2. al contractului de asigurare nr. 050/2012 din 18 ianuarie 2012, doar la 19 martie 2013 acesta a întocmit procesul-verbal de constatare a daunelor nr.408 CASCO, în care nu au fost îndeplinite următoarele rubrici: răspunzător de producerea cazului este; autovehiculul va fi reparat la stația de reparații; starea de întreținere; indicația km. la bord, precum și nu a fost încheiată lista denumirii părților componente sau a pieselor avariate în cazul în care la demontarea autovehiculului, la efectuarea reparației, vor constata și alte deteriorări, acestea urmau să fie înscrise în lista existentă sau să fie întocmit un proces-verbal suplimentar.

La 10 octombrie 2013, stația de deservire tehnică „Jecars” a predat automobilul reclamantului, însă la momentul recepționării autovehiculului, acesta nu a fost adus la condiția anterioară accidentului, fapt confirmat de către managerul stației de deservire tehnică „Jecars” - Cebotari Viorel.

Astfel, conform procesului-verbal privind constatarea faptelor și a stărilor de fapt a fost efectuată cercetarea tehnico-științifică nr.730 din 01 noiembrie 2013, care a estimat prețul lucrărilor de reparative a automobilului la 36942 lei, iar costul expertizei fiind de 980 lei.

Reclamantul menționează că după ce s-a deplasat puțin cu automobilul, a remarcat că acesta nu funcționează în regim normal și a decis să verifice automobilul la stația de deservire tehnică „Grand Premium”, unde a fost desfăcută cutia de viteză și s-a constatat că aceasta este defectată în urma accidentului produs.

După cele constatate, reclamantul a decis să solicite efectuarea unei alte expertize, care a atestat valoarea prejudiciului nerecuperat de compania de asigurare în mărime de 34894,54 lei, prejudiciu evaluat conform raportului de expertiză nr. 1464/1 IA din 05 noiembrie 2013 de către expertul Ciobanu Adrian.

Porumbescu Gheorghe consideră că pârâtul nu și-a onorat integral obligațiunile asumate în baza contractului nr. 050/2012 din 18 ianuarie 2012 de asigurare facultative a autovehiculelor, echipamentului suplimentar, șoferului și pasagerilor de accidente.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Porumbescu Gheorghe a fost admisă.

S-a încasat din contul Societății de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni în beneficiul lui Porumbescu Gheorghe despăgubirea de asigurare în sumă de 79336,54 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 2380,09 lei, în total suma de 81 716,63 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 09 martie 2017, Societatea de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2017, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respinge a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat de Societatea de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, s-a casat hotărârea

Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2017 și s-a emis o hotărâre nouă prin care:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Porumbescu Gheorghe împotriva Societății de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii Belicenco Denis și Compania de Asigurare „Moldova- Astrovaz” privind încasarea prejudiciului material, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța a reținut că circumstanțele speței nu se încadrează în prevederile art.15 din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006.

La materialele cauzei nu sunt anexate probe ce ar dovedi că deteriorările expuse în rapoartele de constatare sunt într-o legătură cauzală cu cazul asigurat - accidentul rutier din 03 aprilie 2012.

Instanța a constatat că deteriorările respective exced cele constatate de comun cu asiguratorul, iar constatările privind existența acestora a fost efectuată în perioada 24 octombrie 2013 - 01 noiembrie 2013, adică după mai mult de un an jumătate de la data producerii accidentului, circumstanță care examinată în cumul cu lipsa la dosar a probelor ce ar confirma că autovehiculul intimatului nu a fost exploatat, instituie dubii referitoare la existența unei legături cauzale între accidentul produs și deteriorările constatate în anul 2013, precum și deteriorările referitoare la data la care acestea au fost cauzate.

La 06 martie 2018, avocatul Denis Terioșchin în interesele lui Porumbescu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei menționate și menținerea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2017.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul în baza art. 432 alin. (2) lit. c) care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare, recurentul a reiterat că la examinarea apelului instanța de apel, a interpretat în mod eronat legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, a dat o apreciere subiectivă prevederilor pct.6.1, 6.5, 7.1 din contractul nr.2012 din 18 ianuarie 2012 de asigurare facultativă a autovehiculelor, echipamentului suplimentar, șoferului și pasagerilor de accidente și astfel, a constatat eronat că suma asigurată nu poate depăși suma de 155180 de lei.

Recurentul susține că compania de asigurare nu a obiectat că cheltuielile suplimentare au fost estimate la suma de 81716,63 lei în baza rapoartelor tehnico-științifice, ci a obiectat asupra faptului că la evaluarea pagubei care nu putea fi văzută și identificată la ridicarea automobilului, experții nu au aplicat gradul de uzură și nicidecum nu au obiectat că este unul și același caz asigurat.

În cadrul examinării apelului, Societatea de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni a recunoscut legătura cauzală dintre pretențiile înaintate de reclamant și starea automobilului, însă a obiectat la pretențiile înaintate deoarece experții nu au aplicat gradul de uzură. Astfel, recurentul consideră că instanța de apel la pronunțarea deciziei, a încălcat normele de drept procesual, prin depășirea limitei judecării apelului.

La fel, neîntemeiat a constatat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost constatate și elucidate de către instanța de fond.

Prin referința depusă la 07 mai 2018, Societatea de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni a indicat că în cererea de recurs recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și apreciat corect probele, a aplicat și

interpretat corect normele de drept material și procesual, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 decembrie 2017.

Potrivit scrisorii de ieșire nr.1130, instanța de apel a expediat participanților la proces decizia motivată, la 29 ianuarie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 06 martie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Denis Terioșchin în interesele lui Porumbescu Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Denis Terioșchin în interesele lui Porumbescu Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari